

σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τις F. Macken, πρόεδρο τμήματος, N. Colneric (εισηγήτρια), και τους C. Gulmann, J.-P. Puissochet, και R. Schintgen, γενικός εισαγγελέας: A. Tizzano, γραμματέας: D. Louterman-Hubeau, προϊσταμένη τμήματος, εξέδωσε στις 9 Οκτωβρίου 2001 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Ένα πρόσωπο το οποίο, αρχικώς, ουδέν δικαίωμα έχει επί ακινήτου και το οποίο συνάπτει με τον κύριο του ακινήτου αυτού συμφωνία ενόψει της μίσθωσης του εν λόγω ακινήτου και/ή αποδέχεται τη μίσθωση του ακινήτου έναντι της καταβολής χρηματικού ποσού εκ μέρους του κυρίου του δεν προβαίνει σε παροχή υπηρεσιών εμπίπτουσα στο άρθρο 13, Β, στοιχείο β', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση.
- 2) Πρόσωπο μη έχον, αρχικώς, ουδέν δικαίωμα επί ακινήτου, το οποίο συνάπτει συμφωνία προαιρέσεως, όπως αυτή περι της οποίας πρόκειται στην κύρια δίκη, σχετικά με τη μίσθωση του ακινήτου αυτού έναντι της καταβολής χρηματικού ποσού εκ μέρους του κυρίου του ακινήτου, υπό τον όρο ότι το εν λόγω ποσό θα παραμείνει κατατεθειμένο σε ειδικό λογαριασμό ως εγγύηση της εκπληρώσεως των υποχρεώσεων που υπέχει το πρόσωπο αυτό από τη συμφωνία προαιρέσεως, και το οποίο ασκεί εν συνεχεία το προβλεπόμενο στη συμφωνία δικαίωμα προαιρέσεως και αποδέχεται τη μίσθωση χώρων στο ακίνητο έναντι της υπέρ αυτού αποδεσμεύσεως του κατατεθειμένου στον ειδικό λογαριασμό ποσού, σε ουδεμία από τις ανωτέρω περιπτώσεις προβαίνει σε παροχή υπηρεσιών εμπίπτουσα στο άρθρο 13, Β, στοιχείο β', της έκτης οδηγίας 77/388.

(¹) ΕΕ C 20 της 23.1.1999.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 9ης Οκτωβρίου 2001

στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-80/99 και C-82/99 (αιτήσεις του *Verwaltungsgericht Frankfurt am Main* για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Ernst-Otto Flemmer (C-80/99), Renate Christoffel (C-81/99) κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και Marike Leitensdorfer (C-82/99) κατά *Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung* (¹)

(«Εξωσυμβατική ευθύνη — Παραγωγοί γάλακτος — Δέσμευση μη εμπορίας — Αποκλεισμός από το καθεστώς γαλακτοκομικών ποσοστώσεων — Αποζημίωση — Υποκατάσταση — Κατ' αποκοπήν αποζημίωση μέσω συμβάσεως — Κανονισμός (ΕΟΚ) 2187/93 — Αρμόδιο δικαστήριο — Εφαρμοστέο δίκαιο»)

(2001/C 331/03)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-80/99, με αντικείμενο αιτήσεις του *Verwaltungsgericht Frankfurt am Main* (Γερμανία) προς το

Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 234 ΕΚ), με τις οποίες ζητήθηκε, στο πλαίσιο των διαφορών που εκκρεμούν ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Ernst-Otto Flemmer (C-80/99), Renate Christoffel (C-81/99), αφενός, Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, αφετέρου, εκπροσωπούμενων από το: *Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung*, και μεταξύ Marike Leitensdorfer (C-82/99) και *Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung*, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των άρθρων 215, δεύτερο εδάφιο, και 178 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρων 288, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ και 235 ΕΚ), καθώς και του κανονισμού (ΕΟΚ) 2187/93 του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 1993, για την προσφορά αποζημίωσης σε ορισμένους παραγωγούς γάλακτος ή γαλακτοκομικών προϊόντων, οι οποίοι εμποδίστηκαν προσωρινά να ασκήσουν τη δραστηριότητά τους (ΕΕ L 196, σ. 6), το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, P. Jann, F. Macken, N. Colneric (εισηγήτρια), S. von Bahr, προέδρους τμήματος, A. La Pergola, J.-P. Puissochet, L. Sevón, M. Wathelet, B. Σκουρή και J. N. Cunha Rodrigues, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: A. Tizzano, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 9 Οκτωβρίου 2001 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Οι διατάξεις του άρθρου 215, δεύτερο εδάφιο, σε συνδυασμό προς το άρθρο 178 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρων 288, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ και 235 ΕΚ), έχουν την έννοια ότι δεν καθιστούν το Δικαστήριο αρμόδιο επί διαφορών που προκύπτουν από σύμβαση αποζημίωσης την οποία έχει συνάψει, εξ ονόματος και για λογαριασμό του Συμβουλίου και της Επιτροπής, η αρμόδια εθνική αρχή κατ' εφαρμογήν του κανονισμού (ΕΟΚ) 2187/93 του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 1993, για την προσφορά αποζημίωσης σε ορισμένους παραγωγούς γάλακτος ή γαλακτοκομικών προϊόντων, οι οποίοι εμποδίστηκαν προσωρινά να ασκήσουν τη δραστηριότητά τους.
- 2) Ελλείπει σχετικής προβλέψεως στον κανονισμό 2187/93, οι συμβάσεις αποζημίωσης που συνάπτονται κατ' εφαρμογήν του εν λόγω κανονισμού διέπονται από τους κανόνες του εθνικού δικαίου, καθ' όσον η εφαρμογή τους δεν θίγει το πεδίο εφαρμογής και την αποτελεσματικότητα του κοινοτικού δικαίου.
- 3) Το κοινοτικό δίκαιο δεν εμποδίζει την εφαρμογή της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης την οποία προβλέπει η εσωτερική έννομη τάξη του οικείου κράτους μέλους κατά την ερμηνεία των συμβάσεων που έχουν συνάψει οι εθνικές αρχές εξ ονόματος και για λογαριασμό του Συμβουλίου και της Επιτροπής, υπό την προϋπόθεση ότι συνεκτιμάται και το κοινοτικό συμφέρον.

(¹) ΕΕ C 121 της 1.5.1999.